

MARTTOJEN LAULUKIRJA

Toimittanut:
SUOMALAINEN MARTTALIITTO

HELSINKI 1931
OY. SUOMENMAAN KIRJAPAINO

ALKULAUSE MARTTOJEN LAULUKIRJAAN.

”Missä lauletaan, istu sinne joukkoon. Pahoilla ihmisillä ei ole lauluja”, sanoi Martti Luther aikoinaan. Martat pyrkivät hyviksi ihmisiksi, laulavaksi joukoksi, jonka seuraan toivomme mahdollisimman monen lstahtavan. Tässä tarkoituksessa olemme koonneet kaikkien marttojen rakkaimmat laulut tähän kirjaseen, jonka nyt lähetämme marttojen keskuuteen siinä toivossa, että se kykenisi vaatimattomanakin tarkoituksensa täyttämään.

Helsingissä maalisk. 4 p:nä 1931.

Toimituskunta:

*Helmi Nylander, Zaida Buur,
Maili Laitinen.*

1. Jumala ompi linnamme.

(Suom. v.-k. n:o 152.)

Säv. *Martti Luther.*

1. Jumala ompi linnamme, Varustus vahva aivan, Hän aseemme on, kilpemme, Ajalla vaaran, vaivan. Se vanha vainooja, Kavala kauhea, On kiivas, kiukuinen Ja julma, hirmuinen; Ei löydy maassa vertaa.

2. Se sana seisoo vahvana, He ei voi sitä kestää; Kun kanssamme on Jumala, Ken meiltä voiton estää? Jos vaikka henkemme, Osamme, onnemme He veisi vieikkaasti, Jää meille kuitenkin Jumalan valtakunta.

Martti Luther. (Suom.)

2. Rakkaalla isänmaallamme.

(Suom. v.-k. n:o 401.)

Säv. *Valdis.*

1. Rakkaalla isänmaallamme Menestys, onni olkoon, Ja kaikkein meidän päällemme Siunaus Herran tulkoon; Meit' usko, toivo, rakkaus Ja Herran pelko, hurskaus Siin' aina hallitkohon!

2. Suo, Herra, meidän ainiaan, Enetä
tunnossasi, Ain' asujainten Suomenmaan
Asua armossasi: Pois näljän vaiva vaikea
Ja sota, rutto kauhea Karkoita voimal-
lasi!

Juh. Ol. Wallin.

3. Oi Herra siunaa.

(Suom. v.-k. n:o 399.)

Säv. Bortniantski.

1. Ol Herra, siunaa Suomen kansa,
Suo sille runsas armosi, Se kaikiss' että
vaiheissansa Sun oma kansas olisi; Suo
uskollisuus, vakuus meille, Menestys elä-
mämme teille!

2. Ol Herra, siunaa Suomen maamme
Runsaila taivaan lahjoilla, Ett' ahke-
ralla työllä saamme Ain' elämämme
tarpeita; Suo lastenlastemmekln siitä
Sun laupeudestas vielä kiittää!

A. B. Roos. (Suom.)

4. Virsi kotimaan puolesta.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. F. P. Krank.

1. Oi kuningasten kuningas, Sä maan
ja taivaan valtias, Myös tälle maalle sil-
mäs luo Ja armos runsaat lahjat suo!

2. Vähäinen meidän kansa on, Maailman silmiss' arvoton; Vaan mitä mahdollinkaan vois, Jos voimaa sult' ei saanut ois?

3. Kuin tomu edessä on vaan Suuruudet, voimat, vallat maan! Kun viittaat, korkein alenee Ja matalaiset yleenee.

4. Oi Herra, kuule meitä myös, Tee meissäkin sun armotyös; Suuruutta emme rukoile, Me pienuuteemme tyydymme.

5. Jos meidän kansa aina sais Vain olla palvelijana, Sun töitäs aina toimittaa, Valistua ja valistaa!

Suonio.

5. Taas siunattu päivä nyt nousepi.

(Suom. v.-k. n:o 449.)

Säv. Heikki Klemetti.

1. Taas siunattu päivä nyt nousepi, Jo näemme kirkkautensa; Se olkohon meillekin onneksi, Se tuokohon siunauksensa! Ah Herra, nyt meidät sun armollas Taas murheista, synneistä päästä!

2. Kas lintunen lentääpi laaksosta maan, Läp' ilman se liitelee, Se rlemuiten kiittääpi Jumalataan Ja ilosta visertelee; Niin, sielukin, lennä sä korkeuteen Ja Luojalles kiitosta laula!

3. Rukoilkaamme Herraa taivaan ja maan 'Täss' ajassa muuttellevassa, Niin voimaa saamme me tottelemaan Myös käskyissä vaikeimmissa Ja työmmekin toimella toimittamaan, Niin kauan kuin päivämme kestää.

Suom.

6. Herraa hyvää kiittäkää.

(Suom. v.-k. n:o 350.)

Suom. sävelmä.

1. Herraa hyvää kiittäkää, Iloiten ylistäkää, Luodut kaikki laulakaa Luo-
jan suurta kunniaa!

2. Pyhät, suuret, korkeat Tekons on ja oikeat; Herrautens iäti Puuttumatta pysyypi.

3. Kiitos Jumalallemme Soikoon sydämeistämme Virsin, lauluin, psalttarein, Harpuin, huiluin, kantelein!

4. Kaikki, joissa henki on, Kiittämään jo tulkohon Herraa hyvää riemulla, Hal-
leluja halulla!

Jesper Svedberg.

7. Suvivirsi.

(Suom. v.-k. n:o 472.)

Säv. v:lta 1697.

1. Jo joutui armas aika Ja suvi suloi-
nen; Kauniisti joka paikkaa Koristaa
kukkanen. Aurinko maamme puoleen
Lähestyy lähemmäks, Virvoittaa luon-
non kuolleen, Sen tekee eläväks.

2. Taas linnut laulujansa Visertää kauniisti; Myös eikö Herran kansa Luojaansa kiittäisi? Siis, sielun' Herraa kiitä Nyt riemulauluilla! Hän iloittaa ja täyttää Meit' armons lahjoilla.

3. O Jeesus Kristus, jalo Ja kirkas paisteemme, Sä sydämemme valo, Ain' asu luonamme! Sun rakkautes liekki Sytytä rintaamme, Luo meihin uusi mieli, Pois poista murheemme!

4. Maan, meren anna kantaa Runsaasti lahjojas, Tarpeemme meille antaa Sun siunauksestas! Suo suloisuutta maistaa Myös sielun' sanassas, Ain' armos sille paistaa, Niin on se autuas!

Israel Kolmodin.

8. Sun haltuus, rakas Isäni.

(Suom. v.-k. 272.)

Säv. ennen vuotta 1562.

1. Sun haltuus, rakas Isäni, Mä aina annan itseni, Mun sielun', ruumiin', tavarain', Ne ota, Herra, vastahan!

2. Mun sielun', ruumiin', kaikkeni Sun omas ovat, Herrani: Siis omas ota huomahas; En pelkää sinun suojassas.

3. Sinuhun tyytyy sydämen', Saa sinuss' ilon sulaisen; Mun hädässän' ja tuskassan' Sä olet ainoo auttajan'.

4. Sen uskon, rakas isäni, Vaan tue heikkouttani, Tääll' auta lastas vaivassa, Ett' ilon perin taivaassa!

Basil. Förtsch

9. Käy yrttitarhasta polku.

(Hengellislä lauluja ja virsiä.)

Säv. C. G. Liander.

1. Käy yrttitarhasta polku, Vie Golgattalle se; On hengen viitoittama Sen joka askele. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

2. Sit' tietä Herra Jeesus On käynyt armossaan; Meit' ihmiskurjia säälein Hän kulki kuolemaan. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

3. Oi rakkautta suurta, Kun meitä säälii hän, Synteimme tähden kuolee, Tuo meille elämän. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

4. Käy sinne ristin luokse Sä, kurja syntinen; Saat sieltä lohdutuksen Haa-voissa Kristuksen. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

5. Niin opit uuden laulun, Sen uuden, armahan, Mit' taivaan joukot laulaa Siell' eessä Karitsan; Hän täytti kaikki eestämme, Mutta tuskien tie ol' se.

C. G. L—r. (Suom.)

10. Nyt ylös sieluni!

(Hengellislä lauluja ja virsiä.)

Suom. hengell. kansansäv., sov. *Ilmari Krohn*.

Nyt ylös, sieluni! Nous' ylös mullast' tästä, Riennä jalkain juureen Jumalan ja Karitsan; Ja vaikka silmäni Ei sitä valoo

kestä, Niin sä riemuiten, mun sielun',
lähde laulamaan! Iäiseen iloon ja juh-
laan jaioon, Karitsan suuriin häihin oiet
kutsuttu. Taivainen kunnia On sieliä
tarjona, Sun osas on se, perintös ja tava-
ras. Oi laula, laula: Jumaia on laupias!

Antti Achreniuksen muk.

11. Rukous.

(Hengellislä lauluja ja vlrslä.)

Säv. Armas Maasalo.

1. Tuie luokseni, Herra Jeesus, Tuie,
siunaa päivän työ, Tuie illoin ja aamuin
varhain, Tuie vielä, kun joutuu yö, Tuie
vielä, kun joutuu yö.

2. Tuie askeie askeieita Minun kans-
sani kuikemaan, Sua iiman en saata oia,
: Tule luokseni ainiaan :,:.

Hilja Haahki.

12. Tulemmeko yhteen?

(Hengellislä lauluja ja vlrslä.)

Säv. E. S. Rice.

1. Voimmekohan tulla yhteen Tuolia
puolen Jordanin, Päästä pelastettu
joukkoon, Ikirauhan majoihin? Yhte-
hen, yhtehen, Pääsemmekö vielä kerran
Tuolia puolen Jordanvirran, Joss' on
rauha iäinen?

2. Lunastettu kiitosvirsi Sieliä kaikuu
suloinen, Kaikki luodut laadulliansa Kiit-
tää edess' istuimen. Yhtehen j.n.e.

3. Kohtaammeko ystävämme, Jotka meiltä vietiin, Mainivatko kirkastetut Vielä nimeämme? Yhtehen j.n.e.

4. Koska Kristus morsionsa Täältä kotiin johdattaa, Saammekohan sylisänsä Kiittää iät' Jumalaa? Yhtehen j.n.e.

13. Mun ota käten', Herra.

(Hengelli iä lauluja ja vlr iä.)

Säv. A. L—k.

1. Mun ota käten', Herra, Ja taluta, Siks että pääsen kerran Mä kotia, En jaksa käydä yksin, Vaan vajoan, Vie kanssas käsityksin, Oi auttajan', Oi auttajan'!

2. Sydämen' armollasi Jo viihdytä, Se että omanasi Ois pysyvä! Suo, että jalkais juureen Mä laskeun, Ja rakkautes suureen Ain' turvaudun, Ain turvaudun!

3. Ja vaikk' en tunne täällä Sun hoitoas, Oot kanssain surun säällä, Viet kotias. Siis ota käten', Herra, Ja taluta, Siks että pääsen kerran Mä kotia!

Julia v. Hausmann. (Suom.)

14. Oikea koti.

(Hengellisiä lauluja ja vi iä.)

1. On koti, jossa ikilaulu soi, On koti, Jeesukselle jossa tuopi Hurskasten joukko soittelon: Se kotin' on, Se kotin' on!

2. On koti tuolla puolen haudan kylmää, On koti, köyhyys jossa meidät hyljää; Siell' autuus aavistamaton: Se kotin' on, Se kotin' on!

3. On koti, josta poiss' on synnin saasta Ja jonne Jeesus "ryövärinkin" maasta Kohottl, saatti lepoon: Se kotin' on, Se kotin' on!

4. On koti, josta poiss' on maiset vaivas: Ja koti se on Jeesuksemme taivas; Siell' lempi, rauha rajaton — Se kotin' on, Se kotin' on!

5. Nyt olen täällä vähän ajan vlelä, Vaan kohta Isän luona siellä, siellä, Joss' soipi riemulaulelon': Tää kotin' on, Tää kotin' on!

15. Ole vähässä tyytyen uskollinen.

(Hengellslä lauluja ja vlrslä.)

Säv. A. S—g.

1. Ole vähässä tyytyen uskollinen, Pian aikasi haihtuvi pois. Kesän jäljestä syksy on taas suruinen, Ja tää viimeinen päiv' olla vois'. Tee oikeaan aikahan kylvöntätyös', Että tuot iloll' lyhteesi myös.

2. Ole työssäsi ainiaan uskollinen, Mitä pieneks se näyttäisikin. Että oisit sä Herralle kelvollnen, Joka työhönsä sai sinutkin. Iloiten mene toimehen pienimpähän, Kun sen sinulle uskovi hän.

3. Ole vähässä ainiaan uskollinen Tähden kallihin Vapahtajas'! Hänen tuomions on ylen ihmeellinen, Kun hän arvostelee tekojas. Mitä siltä, jos pienien käyt rivihin, Kun hän viepi sun taivaisiin!

4. Ole vähässä ainiaan uskollinen, Sitä Herrasi katsovi vaan. Pysy tyytyen joukossa halvimpien, Sua itse hän käy tukemaan. Ilohonsa hän niin sinut vie, sanoen: "Mitä teit, sen sä teit minullen."

L. S. (Suom.)

16. Kiitos sulle, Jumalani.

(Hengellisiä lauluja ja virslä.)

Säv. G. C. Stebbins.

1. Kiitos sulle Jumalani, Armostasi kaikesta, Jota elinaikanani Olen saanut tuntea! Kiitos sulle kirkkahista Keväisistä päivistä, Kiitos myöskin raskahista Syksyn synkän hetkistä!

3. Kiitos, että rukoukset Monet, monet kuulit sä! Kiitos, että pyynnöt toiset Eivät saaneet täyttyä! Kiitos, kun mä hädässäni Avun saan sun kauttasi! Kiitos, että synneistäni Vapahtavi Poikasi!

3. Kiitos sulle jokaisesta Elämäni hetkestä! Kiitos päivän paistehesta Niinkuin pimeydestä! Kiitos sulle taisteluista, Rististäkin, Jumalain! Kiitos, että aina muistat, Autat mua tuskissain!

4. Kiitos sulle kukkasista, Jotka teillään kukoisti! Kiitos myöskin ohdakkeista, Jotka mua haavoitti! Kiitos, että tahdot mulle Elon antaa iäisen! Kaikesta, oi Herra, sulle Annan ikikiitoksen!

L. S. (Suom.)

17. Pyhäaamun rauha.

(Hengelliä lauluja ja virslä.)

Säv. P. J. Hannikainen.

1. Pyhäaamun rauha Hiljaa huokuilee, Häly mainen viihtyy, Taisto raukenee. Kuule: juhlakellot Kaukaa kuminoi, Temppeleihin Herran Kutsu sieltä soi.

2. Herra, juhلاميeli Sydämiimme luo, Viihdytys ja rauha Sieluillemme suo! Anna mulle voimaa Korkeudestas, Että uskollinen Oisin palveljas.

3. Pyhäaamu kirkas! Suuntaa mieleni Rauhaan, joka aina, Iät' kestävi, Siihen kiitoslauluun Taivaassa mi soi, Missä oma kansas Levon saada voi!

H. Råbergh. (Suom. P. J. Hannikainen.)

18. Joka aamu on armo uus'.

(Hengellislä lauluja ja virsiä.)

Säv. O. Ahnfelt.

1. Joka aamu on armo uus'; Miks' siis huolta me saamme? Varjot haihtuu ja puutteisuus; Kiittäin veisaelkaamme! Kiitos Herran, ml auttaa tiellä! Jeesus

kanssamme tänäänkin viei' on, Tuopi
tääii' Isän suosion, Rauhan iunansa
sieiiä.

2. Joka aamu on armo uus'; Pois siis
peiko jo kerran! Rangaistuksenkin anka-
ruus Vain on armoa Herran. Armo, —
kun hän sen runsaast' suopi, Armo tai-
vasta varten kasvattaa, Armo uskomme
vahvistaa, Armo iohtua iuopi.

3. Jotka itkevät, oikohon, Kuin ei itkua
oisi, Joiia riemu ja nauru on, Kuin ei
riemua oisi! Läsä on Herran päivän
koitto; Sitä uskossa odotettakoon! Kii-
tosvirtemme kaikukoon: Häie kunnia,
voitto!

L. S. (Suom.)

19. Oi Herra.

(Hengellslä lauluja ja virsiä.)

Säv. *Mikael Nyberg.*

1. Oi Herra, jos mä matkamies maan
Lopuia matkaa nähdä sun saan; Oi, jos
mä kerran Näkisin Herran Kunniassaan!

2. Sinua kaipaa sydämeni, Sun puo-
iees huutaa mun henkeni: On yksin tästä
Sen ikävästä Kyyneieeni.

3. Muut kaikki hyikää, vaan sinä et.
Autuuden särkyneet sydämet Sinuita
saavat, Sä iuet haavat Ja kyyneieet.

4. Mua auta Herra; mä toivon vaan,
Vaikk' ei ois toivoa oienkaan. En päästä
sua Ennenkuin mua Käyt siunaamaan!

5. Oi Herra, suothan sä minulle Sun
armos voimaksi matkalle, Anteeksi anna,
Mua nosta, kannan, Vie perille!

6. Oi, saanhan joukkoon autuaitten
Kanss' ystäväini ja omaisten Sun luok-
ses kerran Mä päästä, Herran' — Oi,
saanhan sen! *Vilhelm Malmivaara.*

20. Valkeus jälkeen synkeyden.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

1. Valkeus jälkeen synkeyden, Onnea
jälkeen kyynelten, Murehet muuttuu rie-
muhun, Rauhaksi melske taistelun.

2. Tuskien jälkeen parannus, Jälkehen
kaipion lohdutus. Heikkous vaihtuu voi-
mahan, Pilkattu saapi kunnian.

3. Myrskyä seuraa tyyneys, Huolta ja
kaihoa viihdytys, Ristiä kruunu kirkka-
hin, Vaivoja palkka ihanin.

4. Kotihin maasta orjuuden, Laaksosta
murheen taivaaseen; Kuolema vaihtuu
elohon, Uskovan autuas osa se on.

Suom. Hilja Haahti.

21. Mua siipeis suojaan kätke.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Ruotsal. kansansäv.

1. Mua siipeis suojaan kätke, Oi Jee-
sus, Herrani; Suojassas suo mun olla,
Jös kuinkin kävisi! Sä, kaikki kaikissani,

Viisauten', tavaran', Ann' että elän yksin
Armostas ainiaan!

2. Suo anteeks syntisyyni, Mua pese
verelläs, Luo minuun uusi mieli, Pyhitä
Hengelläs! Sä meidät kaikki tyyni Sun
ota suojahas, Levätä rauhass' yömmä
Suo, Herra laupias! *L. S. (Suom.)*

22. Mä Jeesuksesta laulan.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. V. H. Doane.

1. Mä Jeesuksesta laulan, Hän yksin
lohduttaa, Hän elämäni päivät Armol-
laan kaunistaa. Häneltä tunnon rauhan
Ja laulumielen sain, Siis Jeesuksesta
laulan Ilossa, murheessain.

2. Mä Jeesuksesta laulan, Hän kuoli
ristillään. Tien aukaisi hän mulle Kuo-
lostä elämään. Mä Jeesuksesta laulan,
Kun rauhaa nauttien, Mä hänen armo-
töitään Levossa muistelen.

3. Mä Jeesuksesta laulan, Ei ketään
hellempää; Hän kurin, armon kautta
Mun luonaan pidättää. Hän eksymästä
estää Uskollisuudellaan; Oi, enkös häntä
kiittäis' Siis nyt ja ainiaan.

4. Mä Jeesuksesta laulan Nyt koti-
matkallan', Ja kerran autuasna Ilossa
taivahan, Rannoilla elon virran, Laak-
soissa Eedenin Mä Jeesuksesta laulan,
Paremmiin, puhtaammiin. *Ira D. Sankey.*

23. Jonk' on turva Jumalassa.

(Hengellslä lauluja ja vlrslä.)

1. Jonk' on turva Jumalassa, Turvassa on paremmassa, Kuin on tähti taivahalla, Lintu emon siiven alla, Kuin on tähti talvahalla, Lintu emon siiven alla.

2. Herra hoitaa omiansa Siionissa armollansa: :: Aina heille tarpeet antaa, Käsillänsä heitä kantaa ::.

3. Niit' ei hänen kädestänsä Tempaa kenkään ikänänsä, :: Jotka omakseen hän osti, Kuolost' elämähän nosti ::.

4. Heit' ei kohtaa puute, hätä Koskaan Herran tietämätä; :: Ruuan hän ja verhon suopi, Surun sumust' ilon luopi ::.

5. Käyköön myöten taikka vastaan, Eipä Isä heitä lastaan, :: Kaikk' on hänen alkehensa Tosionneks omilensa :

L. S. (Suom.)

24. Pohjantähden alla.

Suomal. kansansäv.

1. Täällä pohjantähden alla on nyt kotomaamme; Mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme.

2. Täällä on, kuin kukkasella, aika lyhyt meillä, Siellä ilo loppumaton, niin kuin enkeleillä.

3. Täällä sydän huokailee ja itku silmän täyttää; Siellä sydän iloitsee ja silmä riemun näyttää.

4. Sinne toivon siivillä jo sydän pieni lennä! Siellä kun on kotomaani, sinne tahdon mennä.

J. F. Granlund.

25. On nuoruus aika toukojen.

(Hengellisiä lauluja ja virslä.)

Säv. Ludv. M. Lindeman.

1. On nuoruus aika toukojen, Maa lämmin silloin on. Siis uutterasti kynäten Se saata kuntohon, Niin että Luoja siunaten, Sais siihen kylvää siemenen, Ja nousis vilja versomaan Uskossa Jumalaan.

2. Saa nuoruudessa parhaiten Myös rikkaruohot pois. Ne irti kitke taistel-
len, Jos rakkahatkin ois! Äl' anna himon orastaa, On sydän sille altis maa; Jos siemenet sen juurtuvat, Ohdakkeet nousevat.

3. Työaika on sun nuoruutes Ja laaja vainio, Siis pyydä Herraa voimakses, Työmaalle joudu jo! Se onnekas ja iloinen, Ken pääsi työhön Jeesuksen Ja nuoruutensa aikana Saa häntä palvella.

Suom. Hilja Haahti.

26. Kun nuoruuden aika on ruusuinen.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *Mikael Nyberg.*

1. Kun nuoruuden aika on ruusuinen
Ja riemuinen on joka puoli, Ota tiestäsi
vaari ja suunnasta sen, Älä kaikista ruusuista huoli!

2. Ota tiestäsi vaari, kun muuten se
vie Syvyyksihin, joissa voi kuolla. Ah,
vaaroja täynnä on maailman tie, Ja kuiluja sen joka puolla.

3. Ilo maailmass' on lyhyt, pettävi tuo,
Pois kohta sen viehätys vaihtuu, Kuin
ruusu, min lehtiset henkäys luo, Kuin
kupla, mi hohti ja haihtuu!

4. Ilo Herrassa on iankaikkinen vaan,
Se ruusu ei lehtiä poista. Jo nuorena
riennä se saavuttamaan, Ei vertaista
ruusua toista.

L. S. (Suom.)

27. Kanteleeni.

Säv. *Kreeta Haapasalo.*

1. Mun kanteleeni kauniimmin Tai-
vaassa kerran soi, Siell' uusin äänin su-
loisin Mun suuni laulaa voi.

2. O Halleluja rakkaalle Mun Jeesuk-
selleni! Ah, autuas on päivä se, Kun pää-
sen luoksesi!

Kreeta Haapasalo.

28. Herra taivahan.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *J. H. Breitenbach.*

1. Herra taivahan! Kuule huutoan',
Armos suojaan taas sulje mua :,:! Suo
mulle aina Slunaus, rauha! Luoja, Luoja,
mä ootan sua :,:.

2. Aamuin uudistat Armos avarat. Tue
isäni, johda mua! :,: Vaaroista hellin
Varjele huolin! Luoja, Luoja, mä ootan
sua : :.

Mukaeli *J. N. Järvinen.*

29. Soi kiitokseksi Luojan!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Jean Sibelius.*

1. Soi kiitokseksi Luojan, Sa laulu hen-
toinen, Tään kaikkeuden tuojan Ja suo-
jan ainaisen! Hän taitavasti toimii Ja
vaalii luontoaan, Ja hellämlälin hoimii
Maailmaa tuolta taivaastaan.

2. Hän säät ja ilmat säätää Ja aallot
tainnuttaa, Hän hyisen hallan häättää
Ja viljan vartuttaa. Hän vuoden vaiheet
ohjaa, Maan ruokkii lahjoillaan. Tuon
rakkauden pohjaa, Ken pystyy tuota tut-
klmaan.

A. V. Koskimies.

30. Riennä eespäin!

(Hengellslä lauluja ja virsiä.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Riennä riemuin eespäin vaan Tietä Jumalasi, Joskin löydät määrämaan Vasta kuollessasi!

2. Ällös pelkää yötä maan: Taivaan tähdet loistaa! Luota Herraan Jumalaan, Hän voi varjot poistaa!

3. Totta sekä oikeaa, Horjumatta puolla! Herran tiellä ihanaa Elää on ja kuolla.

Suom. *P. J. H.*

31. Jouluyö.

(Kansanopiston laulukirja.)

Säv. *Fr. Gruber.*

1. Jouluyö, juhlayö! Päättynyt kalkk' on työ, Kaks' vaan valveill' on puolisoa Lapsen herttaisen nukkuessa :: Seimikätkyessään :,:.

2. Jouluyö, juhlayö, Paimenill' yksin työ! Enkel' taivahan ilmaisi heill': Suuri koittanut riemu on teill', :: Kristus syntynyt on : :.

Suom. *K. O. Schöneman.*

32. Toivioletkellä.

(Hengellslä lauluja ja virsiä.)

Schlesial. kansansäv. 12 vuosisadalta.

1. Maa on niin kaunis, Kirkas Luojan taivas, Ihana on sielujen toiviotie; Maail-

man kautta Kuljemme laulaen, Taivasta kohti matka vie.

2. Kiitävi aika, Vierähtävät vuodet, Miespolvet vaipuvat unholaan; Kirkasna aina Sielujen laulun Taivainen sointu säilyy vaan.

3. Enkelit ensin Paimenille lauloi; Sielusta sieluhun kaiku soi: "Kunnia Herran, Maassa nyt rauha, Kun Jeesus meille armon toi"!

Ingemann. (Tansk. kiel. suom. *Hilja Haahti.*)

33. Kun joulu on — .

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Otto Kotilainen.*

1. Kun maass' on hanki ja järvet jäässä
Ja silmä sammunut auringon, Kun
pääsky pitkän on matkan päässä Ja
metsä autio, lauluton, Käy lämmin hen-
käys talvisäässä, Kun joulu on —, kun
joulu on —.

2. Ei huolta, murhetta kenkään muista,
Ei tunnu pakkaset tuikeat, Vain laulu
kaikuvi lasten suista Ja silmät riemusta
hehkuvat, Ja liekit loistavat joulupuista,
Kun joulu on —, kun joulu on —.

3. On äiti laittanut kystä kyllä, Hän
lahjat antaa ja lahjat saa, Vaan seimi,
pahnat ja tähti yllä Ne silmiin kalleina
kangastaa; Siks mieli hellä on kristityllä,
Kun joulu on —, kun joulu on —.

Alpo Noponen.

34. No, onko tullut kesä.

(Kansakoulun laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. No onko tullut kesä, nyt talven keskelle? Ja laitetaanko pesä myös pikkulinnuille?

2. Jo kuusi kynttilöitä on käynyt kukkimaan, Pimeitä talven öitä näin ehkä valaistaan.

3. Ja vanhakin nyt nuortuu kuin lapsi leikkimään Ja koukkuselkä suortuu — niin kaikk' on mielissään.

4. Ja hyvä, lämmin, hellä on mieli jokaisen, Oi jospa ihmisellä ois joulu ainainen!

J. H. Erkko.

35. Maamme.

Säv. F. Pacius.

1. Oi maamme, Suomi, synnyinmaa! Soi sana kultainen! Ei laaksoa, ei kukkula, Ei vettä, rantaa rakkaampaa, Kuin kotimaa tää pohjoinen, Maa kallis isien!

2. Sun kukoistukses kuorestaan Kerrankin puhkeaa; Viel' lempemme saa nousemaan Sun toivos, riemus loistossaan, Ja kerran laulus, synnyinmaa, Korkeemman kaiun saa!

J. L. Runeberg. (Suom.)

36. Varjele, vakainen Luoja.

Suomal. runosäv.

1. Varjele, vakainen Luoja, Kaltse, kaunolnen Jumala, Ole puolla polkiesi, Aina lastesi apuna, Aina yöllisnä tukena, Päivällisnä vartiana!

2. Anna Luoja, suo Jumala Anna onni ollaksemme, Hyvin aln' eleäksemme, Kunnlalla kuollaksemme Sulolsessa Suomenmaassa, Kaunihissa Karjalassa!

37. Suomen laulu.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. F. Pacius.

1. Kuule, kuinka soitto kaikuu, Väinön kanteleesta raikuu! Laulu Suomen soi, laulu Suomen soi! Kuule, hongat huokai-leepi, Kuule, kosket pauhaileepi! Laulu Suomen soi, Laulu Suomen soi!

2. Kaikkialla ääni kaikuu, Kaikkialla kielet raikuu! Laulu Suomen soi, Laulu Suomen soi! Sydän jos on suotu sulle, Murheess', ilossakin kuule Suomen laulua, Suomen laulua!

E. v. Qvanten. (Suom.)

38. Suomen valta.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. Emil Genetz.

1. Nouse, riennä, Suomen kieli, Korkealle kaikumaan! Suomen kieli, Suomen

mieli, Niiss' on suoja Suomenmaan! Yksi mieli, yksi kielii Väinön kansan soinnuttaa. Nouse, riennä, Suomen kielii, Korkeaie kaikumaan! Korkeaie kaikumaan!

2. Suomaalaisen kuokka, aura Kyntäneet on Suomenmaan; Kasvoi vehnä taikka kaura, Maa on meidän perkaamaa. Keiäs täss' ois äänen vuoro Meidän maata johdattaa? Nouse siis, sä Suomen kielii, Korkeaie kaikumaan! Korkeaie kaikumaan.

A. Oksanen.

39. Kansalalsmarssl.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. Aatto A. Lumme.

1. Työ Suomen hyväks uhratkaamme, Kaikki työhön, taistohon! Siinä, miss' on onni maamme, Siinä meidän onni on. Kiistamiehiin meill' ei aikaa, Kas, kuin päivä kiiruhtaa! Kuule, kuinka huudot kaikaa: Työhön, työhön koko maa!

2. Yks hallayö voi viijat kaataa Tai voi tulla turma muu! Nyt on tarvis kaikkein raataa, Työssä voima vahvistuu; Kiistamiehiin meill' ei aikaa, Rivit tarkoin suikekaa! Kuule, kuinka soitto kaikaa: Työhön, työhön koko maa!

3. Luo työssä siimät taivaan puoleen, Sieit' on vaio, vapaus! Sieit' on armot tulleet huoieen, Sieit' on työssä siunaus.

Kiistamieliin meill' ei aikaa, Työ on kansan kunnia! Kuule, kuinka huudot kaikkaa: Työhön, työhön koko maa!

Severi Nuormaa.

40. Kansalaislaulu.

(Kansanopiston laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Olet maamme, armahin Suomenmaa, Ihanuuksien ihmemaa, Joka niemeen, notkohon, säarelmaan Kodin tahtoisin nostattaa.

2. Kodin ympäri viljavat vainiot Kalarantoja kaunistais, Jalon kansan kuntoa laulelmat Yli aaltojen kuljettais.

3. Saisi kuulla maailma kummakseen, Miten täälläkin taistellaan, Pyhän, kauniin, oikean voitollen Ilojuhline riemuitaan.

4. Kuinka kansa pieni ja köyhäkin Edistykselle uhria toi, Ihanteen, jalon aatteen alttariin Rovon viimeisen kantaa voi.

5. Työhön, työhön yhtenä kansana siis, Rehelliseen, arvoisaan! Saman maan, saman kansan onnelle Joka korsikin kannetaan.

6. Kaikki, kaikk' ylös yhtenä miehenä nyt Suomen onnea valvomaan! Hetken

työ tuhatvuosiin vaikuttaa Isänmaa-
han ja maailmaan!

J. H. Erkko.

41. Väinölän lapset.

(Valistuksen laulukirja.)

Tanskal. kansansäv.

1. Kas Suomenlahdella hyrskyt Ja
laajat Laatokan veet Ja vuolaan Tor-
nion tyrskyt Ja Maanselän harjanteet
Ne halkoo Suomea suurta, Ne pilkkoo
kansaa sen, Ne katkovat Sammon
juurta, Ei juurru se uudelleen.

2. Vaan kaikki Väinölän lapset Jo
eksyi toisistaan, Kuin tuulispäässä hap-
set Ne kaikk' ovat hajallaan: Ei Aunus,
Vepsä tunne, Kust' Eestein kulkee tie,
Ei Karjala tiedä, kunne Jo Kainuu häi-
pynyt lie.

3. Mut "jäljet Väinämön laivan" Halk'
aaltojen haimentaa, Ja "viikatteens"
yli taivaan Hän vieläkin kuljettaa; Yli
Maanselän kaskein sauhun Hän nostavi
harmaan pään, Ja kautta kuohujen pau-
hun Ikitietäjän kuuluu ään'.

4. Ja vanhan Väinämön haamu Se
silloin laulavi noin: Vois sullekin koit-
taa aamu, Sä kansani onnetoin; Ei viel'
ois aikas ilta, Jos heimoushenkeä
ois, Vaan syntyä voisi silta, Mi kan-
sani yhteen tois.

Arvi Jännes.

42. Hämmäläisen laulu.

(Vallstuksen lauluklrja.)

Saksal. kansansäv. muod. *E. A. Hagfors.*

1. On mulle Suomi suloisin, Vaan Häme siitä kallihin! Sen tuskin tiedän vertaista, Niin kaunista, niin herttaista Kuin kulta Hämeenmaa!

2. Lempeitä laakson lehtoja Ja lintuin laulupuistoja Ja marjaisia kankaitaan En unhoittaa voi milloinkaan. Oi Hämeen kallis maa!

3. Ei impee missään rakkaampaa, Ei siveempää, ei jalompaa Kuin Hämeen valkotukkanen Tuo sinisilmä neitonen On ruskoposkineen.

4. Jos miestä missä tarvitaan Maan eestä vaikka kaatumaan, Niin uljaita on urhoja, On järkeä, on kuntoa, Jos toimeen tartutaan.

J. H. Erkko.

43. Hämeen laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. *Ilmari Hannikainen.*

1. Me saimme suuren Hämeenmaan, Me saimme Suomen rintamaan, Haat helkkyvät, veet välkkyvät, Maat, metsät lauhat, lempeät, Me saimme kauniin maan, Me saimme kauniin maan.

2. Isämme sen on viljelleet, Sen eestä kerran kaatuneet, Ken jousellaan, ken aurallaan. Me käymme heidän hautojaan, :: Me saimme pyhän maan ::.

3. Se maa se meitä odottaa, Ken kuulis ei sen kutsuntaa Ja rientäis riemuin kaatumaan, Ken jousellaan, ken auralaan, · : Kun vaatii pyhä maa : :.

Lauri Pohjanpää.

44. Keski-Suomen laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. P. J. Hannikainen.

1. Oi Keski-Suomi kultainen, Mun ihanteeni kallis! Ei maata mulle vertaa sen, Ei missään mun niin herttainen, Jos onni kuinka sallis!

2. Kas siinä syntyy sointuisuus, Kun jalo jaloon ryhtyy, Kun siellä Savon ihanuus Ja Hämeen vieno herttaisuus Suloihin Pohjan yhtyy.

3. Niin rinnoissamme yhtyköön, Mi suurt' on elämälle! Se tulkoon täällä täytäntöön Ja Suomen sydän sykkiköön Pyhälle, ylevälle!

4. Oi, Keski-Suomi — kerron sen, Kerronpa tuhat kertaa — Se mulle on niin mieluinen, Niin armas, kallis, kultainen — Ei maailmassa vertaa!

Juho Laine.

45. Keski-Suomen Kotiseutulaulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. *Ivar Vidén.*

1. Männikkömetsät ja rantojen raidat,
Laaksojen liepeillä koivikkohaavat, Ah,
polut korpia kiertävät kaidat, Kukkivat
kummut ja mansikkamaat! :,: Keitele
vehmas ja Päijänne jylhä, Kirkkaus
Keuruun ja Kuuhankaveen, Vuorien
huippujen kauneus yllä: Ah kotiseutua
muistoiheen :,:!

2. Syntymäpaikka kun on sydän Suo-
men, Siis sitä suottako kiittelisin? Tääl-
lähän aukeni ens'-elon huomen, Tänne
ma toivon hautanikin. :,: Täällä on
naapuri heimoni verta, Täällä on ystävä
voittamaton, Tänne, ah, tänne on kai-
paus kerta: Täällä on kaikki, mi kallista
on :

Martti Korpilahti.

46. Karjalaisten laulu.

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Suloisessa Suomessamme Oisko
maata armaampaa, Kuin on kaunis
Karjalamme, Laulun laaja kotimaa!
Lauluna sen kosket kuohuu, Järven aal-

lot loiskuaa, Säveleitä salot huokuu, Iki-
hongat humajaa.

2. Ei oo meillä rikkautta Eikä maam-
me viljavaa, Vaan on laulun runsautta,
Kylvämättä kasvavaa; Sit' ei pane Idän
halla Eikä Pohjan pakkaset, Se ei sorru
sortamalla, Sitä ei lyö rakehet.

3. Konsa vaino Suomeamme Kovin
kourin koettelee, Silloin kurja Karja-
lamme Suomen surut soittelee, Ja kun
onnen päivän koitto Suomelle taas sa-
rastaa, Silloin riemun suuri soitto Kar-
jalasta kajahtaa!

P. J. Hannikainen.

47. Me Karjalan lapsia laulavia.

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. E. Palander.

1. Me Karjalan lapsia laulavia Ja rie-
murintoja oomme, On Luojamme armias
antanut Ilon kaikuvaan kanteloomme.
Ah, missäpä riemu niin riemulta tuntuu,
Kuin kaunihin Karjalan mailla? Me
laulamme, nauramme, soitamme vain,
Vaikk' oomme niin paljoa vailla.

2. On meidän kuusoset kukkapäiset
Ja hongat hopeavöiset, On meidän mie-
lissä päiväyt ain, Vaikk' ilmass' on hen-
get öiset. Ah, missäpä riemu j.n.e.

Iivo Härkönen.

48. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu.

(Kansakoulun laulukirja.)

Suom. kansansäv.

1. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu, Jo Karjalan koivikot tuuhettuu, Käki kukkuu siellä ja kevät on, Vie sinne mun kaiho ponneton.

2. Ma tunnen vaaras ja vuoristovyös, Ja kaskies sauhut ja uinuvat yös, Ja synkkäin metsies aarniopuut, Ja siintävät salmet ja vuonojen suut.

3. Siell' usein matkani määrätön, Läpi metsien kulki ja jylhäikön, Ma vaaroilla seisoin paljahin päin, Mist' uljahan Karjalan eessäin näin.

4. Tai läksin kylihin urhojen luo, Miss' jylhillä vaaroilla asuivat nuo; Näin miehet kunnon ja hilpeän työn, Ja näin, missä sykkii Karjalan syön.

Valter Juva.

49. Kymmenen virran maa.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. Oskar Merikanto.

1. Maa ponteva Pohjolan äärillä on: Se on entis-taistojen tanner. Niin rohkea, reima ja horjumaton: Se on muistojen mainio manner. Tämä maa minun mieltäni innostaa, Se on kymmenen, kymmenen virran maa.

2. Kesäaurinkos kanssa mä valvonut
oon Ja viettänyt yötöntä yötä, Ja vai-
puen vienohon haaveiloon Vain katsonut
Luojan työtä. En tenhoas tuota voi un-
hottaa, Oi kymmenen, kymmenen virran
maa.

3. Olet tarmon ja rohkeuden koti-
maa, — Se sun luontos ja kansasi lei-
ma —; Se mieleni toivoja toinnuttaa,
Tuo pontevuutesi reima. Oi loistaos loi-
tos aikojen taa, Tulevaisten toivojen
kallis maa!

A. V. Koskimies.

50. Savolaisen laulu.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. K. Collan.

1. Mun muistuu mieleheni nyt Suloi-
nen Savonmaa, Sen kansa kaikki kärsi-
nyt Ja onnehensa tyytynyt, Tää armas,
kallis maa! Sen kansa kaikki kärsinyt
Ja onnehensa tyytynyt, Tää armas, kallis
maa, Tää armas, kallis maa!

2. Jos kielin voisi kertoa Näkönsä
vanhat puut, Ja meidän vaarat virkkoa
Ja meidän laaksot lausua, Sanella sal-
mensuut;

3. Niin niistäpä useampi Hyv' ois todis-
tamaan: "Täss' Savon joukko tappeli Ja
joka kynsi kylmeni Edestä Suomen-
maan!"

4. Siis maat' en muuta tietää voi Savoa
kallilmpaa, Ja mulle ei mikään niin soi
Kaikesta, minkä Luoja loi, Kuin: "armas
Savonmaa!"

A. Oksanen.

51. Uusmaalaisten laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. Jean Sibelius.

1. Missä maat on mainiommat, vet-
reämmät veet, Sadat saartaa niemet, lah-
det rakkaampata rantaa! Missä virrat
viehkeämmät, salmet, seljäteet, Maa ja
meri aulihimmin aarteitansa antaa!
Uusmaa Suomen kruunussa on helmi
klrkkahin, Täällä kukkaan puhkeaapl
tiede, taldekin, Tääll' on Suomen pää ja
sydän. into hehkuvn, Lempl lämpöisin.

2. Jävkkänä ja pvstypäin, kuin luoto
meressä, Ajan aallokossa selsoo uusmaa-
lainen kansa; Vapauden tunto sykkil
lasten veressä, Valppahana vainon tor-
juu, oikeus turvanansa. Suomen sisko-
sarjassa on nuorin Uusimaa; Parhaan
tvömme, lempemme ja laulumme se saa.
Uusmaa. nimes uljahana kanna aikain
taa — Meidän Uusimaa! *Kaarlo Terhi.*

52. Varsinaissuomalaisten laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. Viljo Mikkola.

1. Helky laulu Auran rantain, Silmä
klrkas salamoi, Kaiu maine kauas kan-

tain, Minkä kunto kansan voi! Täällä Suomen synnyinmuistot, Täällä työn ja tiedon puistot Virttä vapauden soi, Virttä vapauden soi. Helky laulu, Kaiu maine, Virttä vapauden soi!

2. Auran rantamilla tähti Syttyi päälle Suomenmaan, Auran rantamilta lähti Onni maahan ihanaan: Kristinuskon, tiedon valta Nosti heimot kaikkialta Turvaks armaan synnyinmaan, Turvaks armaan synnyinmaan. Helky laulu, Kaiu maine, Virttä vapauden soi!

3. Puhkes uudet tertut tuomeen, Aika aatteet uudet toi, Auran rantamilta Suomeen Koitti kirkas huomenkoi. Täällä Suomen synnyinmuistot, Täällä työn ja tiedon puistot Virttä vapauden soi, Virttä vapauden soi. Helky laulu, Kaiu maine, Virttä vapauden soi!

Väinö Kulo.

53. Aamulaulu.

(Valistuksen laulukirja.)

V. A. Mozartin mukaan.

1. Tuhanten rantain partahilla Heräjä, armas synnyinmaa! Heräjä taivaan ranteilla Jo aamunkoitto leimuaa! Ikävä yös on haihtuva Ja valon riemu voittava. Tuhanten rantain partahilla Heräjä, armas synnyinmaa!

2. Kuin kukkaranta aamusella Heräjä uuteen aikahan, Sill' uusi päivä paiste-

hella Hälvensi varjon kuoleman! Siis
varmistu sä muistoissa, Jalostu mielen
avuisa! Kuin kukkaranta aamusella
Heräjä uuteen aikahan!

3. Sä nouse, nuori maani armas, Ja
järvet, lammet läikkykää! Jo kuuluu lin-
tuin laulu harras, Jo päiväss' aallot välk-
kyää. Heräjä tuulten huminaan Ja lois-
toon aamun kirkkahan! Sä nouse, nuori
maani armas, Ja järvet, lammet läikky-
kää!

Z. Topelius. (Suom. P. Cajander.)

54. Oi terve Pohjola!

(Vallstuksen lauluklrja.)

Säv. *B. Crusell.*

1. Oi terve Pohjola, Isäimme onnela!
Voimamme, Henkemme Sinulle uhroam-
me, Voimamme, Henkemme Sinulle uh-
roamme. Terve, terve, terve sä Suomen-
maa!

2. Oi terve urhola, Vapauden valkama!
Sointuisuus, Vakavuus On meidän op-
piamme, Sointuisuus, Vakavuus On mei-
dän oppiamme. Terve, terve, terve sä
Suomenmaa!

3. Oi terve vapaus, Sä kansain iha-
nuus! Eipä ken Orjuuteen Voi syöstä poi-
kiamme, Eipä ken Orjuuteen Voi syöstä
poikiamme. Terve, terve, terve sä Suo-
menmaa!

F. P. Cöster. (Muk. *A. Rahkonen.*)

55. Suomen lapsi.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. *F. Pacius.*

1. Laps' Suomen, älä vaihda pois Sun maatas ihanaa! Sill' leipä vieraan karvast' ois Ja sana karkeaa. Sen taivas, päiv' on loistoton, Sen sydän sulle outo on. Laps' Suomen, älä vaihda pois Sun maatas ihanaa!

2. Laps' Suomen, kaunis sull' on maa Ja suuri, loistokas. Veet välkky, maat sen vihoittaa, Sen rant' on maineikas. Yö kirkas, päivä lämpöinen Ja taivas tuhattähtinen. Laps' Suomen, kaunis sull' on maa Ja suuri, loistokas.

3. Laps' Suomen, armas maasi tää Siis muista ainiaan! Sull' onnea ja elämää Ei muuall' ollenkaan. Jos minne tiesi olkohon, Niin juures synnyinmaassas on! Laps' Suomen, armas maasi tää Siis muista ainiaan! *Z. Topelius.* (Suom.)

56. Kaunis olet, synnyinmaa!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *K. A. Hermann.*

1. Nouse tuonne kunnahille, Katso maatas ihanaa, Katso tuonne laakson pohjaan, Kuinka nurmi kukoistaa. Kuinka aalto rantaan lyöpi, Kesälaine loiskuua — Kaikki laulain, huutain, haastain: Kaunis olet synnyinmaa : .

2. Katso viljan keltarintaa, Rikkautaan uhkuvaa, Heelmäpuiden vanhat varret Hedelmissään punertaa. Kukkanurmet, kisatarhat, Kaikki onneen aukeaa — Yhdy, laula niiden kanssa: : Kaunis olet synnyinmaa :,:.

3. Näätkö karjan karkeloa Tuolla kesälehdöissään, Paimentorven soitteloa Kuule kunnahilta maan. Päivä paistaa, lintu laulaa, Valo maahan lankeaa — Yhdy, laula niiden kanssa: · Kaunis olet synnyinmaa :,:.

(Viron kielestä muk. *I. H:nen.*)

57. "K. p. t.":n marssi.

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *K. Collan.*

1. Jos sydän sulla puhdas on Ja mieli vakaa, pelvoton, Niin yhdy meihin, tänne jää Ja pyhä vanno vala tää: Tää Suomenmaa mun toimen' saa, Sen eestä vaan mä ainiaan Teen työtä saakka kuolemaan, Teen työtä saakka kuolemaan, Sen eestä vaan mä ainiaan Teen työtä saakka kuolemaan.

2. Mutt' jos sä meidän miesi oot, Kaikk' epäilykset poistukoot! Sull' ylin Suomen onni on, Sen rinnall' muu on arvoton. Siis vanno näin: ain' eteenpäin, Ei oikeaan, ei vasempaan, Vaan eespäin eestä Suomenmaan! *K. A. Grönqvist.*

58. Laulu Vuokselle.

(Valistuksen laulukirja.

Säv. *E. A. Hagfors.*

1. Mahtavasti, voimakkaasti Saimaan aallot vyöryy Vuoksessa. Yhäti mahtavasti, voimakkaasti Saimaan aallot vyöryy Vuoksessa. Vuori nostaa poikiaan Veden voimaa kiusaamaan. Synnytellen, synnytellen salakareja. Leikitenpä hyppähtää Niistä aalto kuohupää.

2. Maalle sulle, kiusatulle, Voiton virttä laulaa Imatra, Alati maalle sulle, kiusatulle, Voiton virttä laulaa Imatra. Saimaan aallot uneljaat Vuoksessa on voimakkaat, Kalliotkaan, kalliot niit' ei voi kahlita. Niinpä kansa valveillaan Riisuu, katkoo kahleitaan.

J. H. Erkko.

59. Kesäpäivä Kangasalla.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *G. Linsén.*

1. Mä oksalla ylimmällä Oon Harjulan seljänteeseen. Niin kauas kuin silmään siintää, Näen järviä lahtineen. Kas, Längelmävesi tuolla Vöin hopeisin hohtelee Ja Roineen armaiset aallot Sen rantoa hyväelee, Ja Roineen armaiset aallot Sen rantoa hyväelee.

2. Mä vain olen lintu pieni Ja siipeni heikot on; Vaan oisinko uljas kotka, Niin nousisin lentohon, Ja nousisin taivoon asti Luo Jumalan istuimen : : Ja nöyrin, hartahin mielin Näin laulaisin ruokoellen :,:.

3. Oi taivahan pyhä Herra, Sä isämme armias! Ah, kuink' on sun maasi kaunis, Kuink' lhana taivahas! Sä järveimme säihkyellä Suo lempemme tulta vaan! :,: Oi Herra, intoa anna Ain' maatumme rakastamaan! :,:.

Z. Topelius. (Suom.)

60. Kotini.

(Valistuksen laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Tiedän paikan armahan, Rauhallisen, ihanan, Joss' on olo onnekas. Elo tyyni, suojakas.

2. Sepä kotikulta on, Koti kallis, veraton. Eipä paikkaa olekaan Kodin vertaa ollenkaan.

3. Siell' on isä rakkahin, Siellä äiti armahin, Siellä siskot, veikkoset Riemurinnat, iloiset.

4. Suojaa, Herra, kotini, Anna sille armosi, Anna olla enkelein Vartijana kodillein!

5. Kun ma kerran suureks' saan, Joudun maailman pauhinaan, Silloin aina etsin sun, Rauhan majan kaivatun.

61. Kotiseutulaulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Kotiseutu kultan kallis, Mulle armahin! Ken mun kiittää ei sua sallis Asti pilvihin, :: Yli muiden ylistellen, Intomielin ihannellen! ::

2. Uskon laulun taikavoimaan, Uskon ainiaan; Siispä nouse sävel soimaan, Nouse kaikumaan :: Tämän seudun suloisuutta, Tämän maani maireutta ::!

3. Täällä, tääll' on vehreimmät Metsät, niityt, haat, Viljapellot viehkeimmät, Sorjat kukkamaat; :: Sieltä tuoksut sulonvienot Suvi-illoin täyttää tienoot ::.

4. Tääll' on niemet kaunihimmat, Selkä siintävin. Täällä lahdet rauhaisimmat, Vesi välkkyisin :: Täällä lauhin joka lehto, Täällä unelmaini kehto ::.

5. Enpä muuanne mä halaa Täältä konsanaan. Tänne mulla mieli palaa, Jos ma milloinkaan :: Joudun kunne kulkemahan, Kauas outoon maailmahan ::.

P. J. Hannikainen.

62. Jäähyväiset kotiseudulle.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Mendelsohn—Bartholdy.*

1. Hyvästi laaksot, vuoret! Hyvästi lehvikot! Hyvästi kukkain tuoksut Ja lintuin laulelot! Mä lähden loitommalle Oloihin outoihin, Vaan sydämeini se täällä, On täällä kuitenkin, Vaan sydämeini se täällä, On täällä kuitenkin.

2. Tääll' äidin valvoi lempi Ja liekkui kehtoni, Ja elon ensi riemut Minua tervehti. Ja täältä, nyt kun lähden, Itkeepi armahain; ::Oi täältä, täältä' en soisi, En soisi poistuvain!::

63. Martta-laulu.

(Lauletaan säveellä: "Laulava leivo".)

1. Päivä kun paistaa pirttihin pieneen, Työtäni teen, olen onnellinen. Kylvän ja kitken peltoni laittaa, Luojalta kasvua toivoellen.

2. Turmako veisi mun taimeni nuoret, Kylmääkö kukkani kuihtua vois? Taivas kun hiljaa suo kastehen viljaa, Kuinka ei maaemo lahjojaan sois?

3. Syntymämaallensa kortensa kantaa Marttojen työ, kodin hiljainen työ. Hyyt, sumut naihtuu, yö valoks vaihtuu, Uskoa, toivoa maan sydän lyö.

4. Päivä kun paistaa pirttihin pieneen,
Työtäni teen, olen onnellinen. Kylvän ja
kitken peltoni laitaa, Luojalta kasvua
toivoellen.

Anna Kaitila.

64. Martta-laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Miss' aukee laaja
Pohjanmaa".)

1. Kun päivän valta voiton saa, Niin
talvi kauas kaikkoo, Ja raikas kevään
tuuli soi Ja metsä nuorna huminoi Ja
lehtii puut, — Ja salmein suut Ja ulapat
On vapahat; Ja mer' ja maa ne ku-
koistaa.

2. Meill' lailla kevätauringon Myös
mieli tehdä työtä on; Ja siksl yll Suomen-
maan Me liittoudumme lujaan vaan. Kas
työtä näin Eteenklmpäin Me riemuiten
Nyt kotien Ja maamme onneks teemme
vain.

3. Siks kunnes maja matalin On valon
llesi armahin, Miss onni, taito asustaa
Ja laki maata rakentaa, Siks' riemuiten
Työ marttojen Se jatkuu vaan Yl' Suo-
menmaan Ja valistus on määrä sen.

Irene Mendelin.

65. Marttojen laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Honkain keskellä".)

1. Terveppä tultua ystävä tänne Marttojen joukkohon laulelemaan. Tahdomme voimamme koota nyt kaikki Kansamme onnea palvelemaan. Hei Martta, Martta vaan, nyt täällä lauletaan, Martasta Suomen kodit ystävän saa. Hei Martta, Martta vaan j.n.e.

2. Suomenpa naisen tahdomme nostaa Kotiemme onnea kohottamaan. Pienoisen pirtin ikkunan alle Puutarhan laitamme kukoistamaan. Hei Martta, Martta vaan j.n.e.

3. Kerranpa pirtissä riemu se raikaa, Helskyvi pirta ja naurukin soi. Kukkahan puhkevi elämän lanka, Työhönkin lempi se lämpöä toi. Hei Martta, Martta vaan j. n. e.

Eero Eerola.

66. Marttojen Laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Honkain keskellä".)

1. Marttojen laulun nyt laulamme tässä. Lämmin on mieli ja äänemme soi. Se, mikä kalleinta on elämässä: Tarmoa työhön ja taistohon, Ain' koti, isänmaa, Ne meiltä kaikki saa. Armahin Suomi ja syntymämaa.

2. Kotimme etehen työtä me teemme. Onneksi kansan ja syntymämaan Tarmomme, tuntomme, alttiutemme Annamme riemuiten ainian vaan. Ain' koti, j.n.e.

3. Puutarha kukkivi ikkunan alla, Aurinko armaana lämpöä luo. Vilja se kypsyy ja poissa on halla, Karja se kalleudet kodille tuo. Ain' koti, j.n.e.

4. Mitä on Martoilla suurta ja somaa, Siitäpä siunausta kaikille lie. Pirtojen piuke on Marttojen omaa, Ahkerat sormet ne onnehen vie. Ain' koti, j.n.e.

5. Käynetkö koskaan sä Marttojen koissa? Siellä niin siistiä, puhdasta on. Lattiat hohtaa ja roskat on poissa, Ilma on raitis ja loppumaton. Ain' koti, j.n.e.

6. Jos olet Martta, niin kättä me lyömmе, Yhdessä kanssani toimehen käy. Suomemme onneksi olkohon työmme, Ahkeran luona ei puutetta näy. Ain' koti, j.n.e.

Alli Nissinen.

67. Äitini.

(Suomen nuorison laulukirja.)

1. Mä aina aattein rientelen Kotihin armaan lapsuuten', Ja äidin syli suloisin On muisto siinä ihanin.

2. En rakkautta suurempaa Mä osakseni missään saa, Kuin oli äidin armahan Lastansa mua kohtahan.

3. Hän edestäni rukoili Ja taivahasta kertoili, Myös kuinka hyvät lapset vaan Sen enkel-seuraan otetaan.

4. On monta muistoo suloista Mull' lapsuuteni ajoista, Vaan muisto äidistäni on Minulle armain, verraton. *P. P.*

68. Oi, muistatko vielä sen virren?

(Vallstuksen lauluklrja.)

Säv. O. Merikanto.

1. Oi, muistatko vielä sen virren, Jota lapsena laulettiin? Kun yö liki ikkunan liikkui, Se virsi se viihdytti niin. Se antoi rintahan rauhaa, Se uskoa unehen loi — Jos muistat vielä sen virren, Nyt laula, laula se, oi!

2. Oi, muistatko vielä sen virren, Jota äitini laulell, Kun pienoista helmahan unten Hän hellästi tuuditteli. Se rauhan enkelit taivaan Luo lapsosen vuotehen toi. Oi, muistanhan vielä sen virren, Mutt' laulaa, laulaa en voi!

3. Oi, kuulenhan vieläkin virren, Vaikka sointu sen himmeni, Kun eksyin syntien teille, Se vienosti väreili niin. Se katkoi kahlehet valheen, Se rintahan taistelun toi. Oi, joskin mä muistan sen virren, Nyt laulaa, laulaa en voi.

4. Oi, vielä mä kerran sen virren Sinun kanssasi laulelen, Kun siivin puh-tahin tullen Saan luoksesi taivaaseen. Saan uuden kirkkahan hengen, Min Luo-

jani lahjaksi soi! Ja silloin, silloin sen
virren, Taas laulan, laulan ma, oi!

Eino Leino (ensim. säk.).

69. Pium, paum!

(Kansakoulun laulukirja.)

Säv. *Kust. Killinen.*

1. Pium, paum! Kehto heilahtaa, Kun
lapsi viatonna nukahtaa, Plum, paum!
Äiti laulahtaa Ja sydänpäpyänsä tuudit-
taa.

2. Pium, paum! Sävel kajahtaa Ja nuo-
ret karkelohon kiiruhtaa: Pium, paum!
Viulu vingahtaa Ja joukko tanssissa jo
tanhuua.

3. Pium, paum! Nauti elämää Sä sil-
loin, kun se sulle hymyää! Pium, paum!
Onni häilyää, Se luopi valoa ja pimeää.

4. Pium, paum! Kerran kajahtaa, Tuo
kylmä kirkonkello ilmoittaa: "Pols, pols
henki vaelttaa Ja ruumls mullan alla
majan saa!"

Kust. Killinen.

70. Kehtolaulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Sofie Lithenius.*

1. Päivä paistaa kankahalla, Ulu pienl
peiton alla! Metsän linnut lauleleepl,
Lintusen', sua raukaiseepi. Tuuli soi,
Huminoi, Rantaan pienen purren tol.
Tuomi kukkii, koivu lehtil; Lapsi unela-
han ehtii.

2. Jyvä laiholle jo saapi, Jumala sen kasvattaapi. Kenpä suojaa viljehemme? Jeesus Kristus terveytemme. Uskossa, Turvassa, Juurru taimi Herrassa! Herra säälii heikkouttasi, Jeesus kirkkain kun- niasi.

Z. Topelius.

71. Älä itke, äitini!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Älä itke, äitini, Älä äiti kulta, Vaikka vaan nyt isäsi On jo musta multa!

2. Älä muista murhetta, Tuoll' on kir- kas taivas! Poikas torjuu puutetta, Vä- hentääpi vaivas.

3. Kyllä luonto lapsella Viimein vah- vistuupi, Miehen voima varrella Kerran kukoistuupi.

4. Anna ajan ehtiä, Huoles minä mak- san; Leipä paisuu leviä, Koska kyntää jaksan.

Jaakko Juteini.

72. Kodista erotessa.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Saksal. kansansäv.

1. Mull' laakson liepehellä On koti rauhaisa; Siell' armas käyskennellä On

lehdoissa. Terve tuhansin Seutu ihanin!
Siell' armas käyskennellä On lehdoissa.

2. Kun erkanen ma täältä Nyt leikki-
paikaltain, Niin tuntuu synkeältä Mun
rinnassain. Viime terveisen' Sulle laak-
sonen! Niin tuntuu synkeältä Mun rin-
nassain.

3. Kun kuolo viimein kohtaa, Tääll'
haudan' auetkaan! Niin matkani mun
johtaa Taas rauhalaan. Jääös hyvästi
Syntypaikkani! Niin matkani mun joh-
taa Taas rauhalaan.

73. Kotini.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *M. Nyberg.*

1. Silmät avaan aamusella, nousen,
riennän ikkunaan, Näen tyynen koti-
rannan, viherjäisen pihamaan. Puut ja
pensaat kutsuu sinne metsän varjoon vil-
poiseen; Tunnen niityn kukkain tuoksun,
kuulen kiurun säveleen.

2. Istun kodin portahilla; kiitos nousee
rinnastain. Kysyn kyynelsilmin, miks
näin kaunihin ma kodin sain? Kesävi-
hantina tuolla kotipeltoin pientareet;
Isän aura pellon kynti, höysti isän aske-
leet.

Immi Hellén.

74. Kylväjä.

(Kansakoulun laulukirja.)

Säv. P. J. Hannikainen.

1. Mä kynnän, kylvän peltoni Ja uhraan kaikki voimanl. Oi siunaa, Isä taivainen, Tuo köyhän jyvänen, Oi siunaa, Isä taivainen, Tuo köyhän jyvänen!

2. Lähetä pilvi satamaan Ja päiväkulalta palstamaan, :,: Niin jyvä itää ilolla Maan mustan povessa :,:.

3. Ja unestansa heräten, Mullasta päänsä nostaen, :,: Se lehdet hienot varresta Luo kohden taivasta : :.

75. Talonpojan laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Tanskal. kansansäv.

1. Ma olen talonpoika vaan, Mun kottin' pieni on. Ei loistele se arvollaan, Mut se on verraton. Ja niittyin, kukkaln tuoksu Ja raittius lehtojen Ja lähteen kirkas juoksu On rikkaudet sen.

2. Siell' piennä lintuin laulavan Ma kuulln, innostuin, Siks' linnun lailla tunteitan' Ma laulan riemusuin; Ma laulan pellollani, Ma laulan korvessain, Ja kaikki toimintani Saa sulon laulustain.

3. Kun uuvuksissa iltasin Ma päätän päivätyön, Niin riemu täyttää rinnan-kin Ja rauha kultaa yön. Se on mun

osan' kallis, En vaihtaa sitä vois, Ei sydämeni sallis Mun muuttaa täältä pois.

4. Ja lepäillessän' hetkisen Ma luen, kirjoltan, Näin hengen voimin toimien Maan eestä armaimman. Mut viedä vapautta Jos kuka uhkoais, Niin silloin arvelutta Työt rauhan jäädä sais.

Mads Hansen. (Suom.)

76. Talonpojan laulu.

Säv. J. Ranta.

1. Käsvarteni mun on tarmokas Ja mieleni uhkuu voimaa. Jos en lie kyliksi tiedokas, Jos en lie kyliksi tiedokas, Siit' ällös, ystävä, soimaa, Siit' ällös, ystävä, soimaa.

2. En lapsena päässyt kouluihin. Olen kirjaan tottunut vaivoin, Mä karhujen kanssa kamppailin, Ja leipäni maasta kalvoin.

3. Näin keskellä pohjan hallojen Tää kansa on tehnyt kauan. Ken voimia käyttävi säästäen, Hän niittävi mieron sauvan.

4. Sen vuoksi on karkea Suomen mies Ja kömpelö astunnalta. Hän itsepäinen on kenties Ja karttava katsannalta.

5. Mut, monta kertaa syksyisin, Kun aitat täynn' oli viljaa, Niin karkeat sormet ristihin Hän liltti, ja ltkl hiljaa.

6. Ja kyynel tuo se kertoilee — Min vaiti hän virittääpi — „Ei täytetyt aitat rikkaaks tee, Jos köyhäksi henki jääpi.”

7. Senvuoks hän tiedon lähteellen Nyt pyrkii päivän työstä, Hän kaipaa valoa hengelleen, Hän kyllin kärsi jo yöstä.

8. Jos, ystävä, sull' on rakkaus, Jos as-
tut sä tiedon teitä, Jos kansahan sull'
on luottamus, Niin tullos, ohjaa meitä.

9. Sua vallata ei saa pettymys, Kun
näet tuon karkean pinnan; Tään kansan
kylmä on tervehdys, Mut rakkaus täyt-
tävi rinnan.

10. Mi sulle korkeinta, kalleint' on, Se
uljahast' usko meille, Sytytä sydämet
nuorison, Vie vanhatkin valon teille.

Hilda Käkikoski

77. Nälkämaan Marssi *)

(Kansakoulun laulukirja.)

Säv. Oskar Merikanto.

1. Kuulkaa korpeimme kuiskintaa! Jyl-
hien järvien loiskintaa! Meidänpä mai-
netta mainivat nuot: Koskien ärjyt ja
surkeat suot; Meidänpä vapautta vaarat

*) Huomaa! Alkuperäisissä säkeissä ilmene-
vä **RAPPARIT** on Kainuun rajaseudun histo-
riallinen sana **RAPPASODISTA** (ryöstösodis-
ta) eikä tietystikään tarkoita ”muurareita”.

on nää! Meidän on laulua lahtien pää!
Kevät myös meillekin keijunsa toi:
Metso ja rastas täälläkin soi!

2. Taival lie hankala? — olkoon vaan!
Luonto lie kitsas? — Siis kilpaillaan! Kol-
kassa synkeän syntymämaan Pirttimme
piilköhöt paikoillaan. Vainojen virmat?
Oi vaijetkaa! Rapparit, ryöstäjät? —
kaijotkaa! Miekkaa ei tarvis — tarmoa
vaan Puolesta hengen ja heimon ja
maan!

3. Nouskoon rintaamme uskomus uus!
Taantukoon taika ja vanhoillisuus! Maa-
mies, muista, miss' onnesi on: Riihesi
rikkaus riippumaton! Kainuhun kansa,
ah, arpasi lyö! Missä on ryhtisi, kunnia-
työ? — Meidän on uudesta luotava maa!
Raukat vain menköhöt merten taa!

Ilmari Kianto.

78. Maamiehen toukolaulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. Viljo Mikkola.

1. Penkoilin peltoa aamusta asti, Tai-
vas se kylvöni satehella kasti, Nousisko
siitä lapsille muruja, Nousisko siitä lap-
sille suruja?

2. Turpeita käännän, ojitan ja äistän,
Hengitän tuoksua laihon tähkäpäistä,
Iltaisen ruskon kirkkaassa kullassa Jy-
väni itää mustassa mullassa.

3. Peltoni liepeillä huokaa halla, Huoli on toukoni, toivojeni alla, Pelto on pala omasta rinnasta, Pelto on osa onneni hinnasta.

4. Hallalta peltoni lannalla peltän, Syksyiset kylvöni vakohon ma heitän, Jauhatan viljaa lapsille eväiksi, Odotan lunta, paistetta keväiksi.

5. Kirkas on onni, kun viljani niitän, Syvä on kiitos, kun, Luoja, töitäs kiitän, Suojele maata, Suomeni suloja, Ruttoja hädä, vainoja, kuloja!

6. Kynnän ja kylvän ja savuaa kaski, Kunnes mun naapurit kirkkomaahan laski, Niittäiskö lapset pehmeitä muruja, Muistaako lapset taatansa suruja?

Larin Kyösti.

79. Kansanopistolaismarssi.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. P. J. Hannikainen.

1. Ylös nuorten parvi sankka, Kussa kansan toiveet on, Ylös Suomen suoja vankka, Nouse työhön, taisteloon! Ollos valon valpas vahti, Etsi syväin syn-tyin mahti Uuden sammon saa'antaa, Uuden sammon saa'antaa!

2. Lailla urho-isäin raada, Kivet, kan-not perkaa pois, Hallan hyinen valta kaada, Että viljaa kasvaa vois! Joka hetki tarkoin käytä, Ilomielin toimes täytä, :: Siitä voimaa uutta saat ::!

3. Hengen vainioille työhön Miehet, naiset rientäkää! Huku ei se kansa yöhön, Joka valoon rynnistää. Tiedon valta, hengen valta Mahdin suistaa sortajalta, :,: Turman iskut torjuvi :,:!

4. Ylös siis sä parvi sankka, Kussa kansan toiveet on, Ylös Suomen suoja vankka, Nouse työhön, taisteloon! Ollos valon valpas vahti Etsi syväin syntyin mahti : : Uuden sammon saa'antaan :,:!

Kalke. (Muk. P. J. Hannikainen.)

80. Käy joukkohon, ystävä!

(Suomen nuorison lauluklrja.)

Säv. P. J. Hannikainen.

1. Käy joukkohon, ystävä, vieraskin, Sama meillä on usko ja henki, Sama toivo ja luottamus yhteinen, Sama rakkaus lapsihin kurjuuden Ja sieluhun sortunehenki. — Käy joukkohon, käy joukkohon, Sama meillä on usko ja henki, Käy joukkohon, käy joukkohon, Sama meillä on usko ja henki!

2. Me toivomme onnea ihmisten, Jalo uskomme suuri on, pyhä; Me sydämen raittihin riemuihin, Ilomieliin ja nuoriin sieluihin Vaan uskomme, luotamme yhä. — :,: Käy joukkohon, käy joukkohon, Jalo matkamme määrä on, pyhä : :!

3. Se toiminta suurin on, kaunoisin, Jota rakkaus, rakkaus johtaa; Oi tunnetko ystävä, lemmen sen, Joka uskoen,

toivoen, taisteillen Myös elämän murehet
kohtaa? — ∴ Käy joukkohon, käy jouk-
kohon, Sitä rakkaus tahtovi johtaa ∴!
Vilkku Joukahainen.

81. Kansanopistolaisten tervehdys- laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. B. H. Crusell.

1. Terve ystävä sä, tänne suojahamme,
Terve liittohon nyt nuorien! Edistys,
valistus, siinä ohjeimamme Sekä rak-
kaus pohjana sen.

2. Paiveilaksemme Suomea, kansaa
sen Ja sen toiveitakin iloia, Oomme yh-
tynnä liittohon nuoruuden; Lippu liehu-
koon korkealla!

82. Aate pyhä ja kallis.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Tanskal. kansansäv.

1. On aate pyhä ja kallis, Sen puolesta
taisteillaan, Jos voittaa Luojamme saalis,
Ois onni se Suomenmaan! Pois puute,
köyhyys haihtuis, Työ tervettä voimaa
tois, Ja iloksi itku vaihtuis Ja kyynele
kuivuis pois.

2. Ei mieron taivaita kuikis Laps-
raukkaset raahustain, Ei kolkot kammiot
sulkis Niin monia kansastain. Ei sortuisi
nuori miesi Maan toivehet pettäen, Ei
kyimenis kotiilesi, Vaan lämmin ois
loimu sen.

83. Oi jos oisit!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Saksal. kansansäv.

1. Oi jos oisit, sydämeni, Raitis kuni uusi oras, Puhdas kuni kehdon lapsi, Kirkas kuni lähteen silmä, Niin jos oisit, sydämeni!

J. H. Erkko.

84. Laulu Suomessa.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Arvon mekin ansaitsemme Suomen maassa suuressa, Vaikk'ei riennä riemuksemme Leipä miesten maatessa; Laiho kasvaa kyntäjälle, Arvo työnsä täyttäjälle. Lal-la la la la lal-lal-la lal-lal-lal-lal-lal-la Lal-la la lala lal-lal-la lal-lal-la!

2. Suomen poika puolestansa Tunnetaan jo jaloksi, Korvet kylmät voimallansa Perkailee hän pelloksi; Hän on rakas, rauhallinen, Mies sodassa miehuullinen.

3. Opin teillä oppineita Suomessa on suuria, Väinämöisen kanteleita Täällä tehdään uusia; Valistus on viritetty, Järke hyvä herätetty.

4. Suomen tytön poskipäihin Veri vaatii kukkaset, Hall' ei pysty harmaa näihin, Näit' ei pane pakkaset; Luonnossa on lempeyttä, Sydämessä siveyttä.

J. Juteini.

85. Paimenpoika.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. Mikael Nyberg.

1. Jäi toiset aamulla nukkumaan, Kun otin konttini naulastaan Ja kiiruhdin karjoteille. Mä kutsuin Herttaa ja Helunaa, Ne seuras torveni toitantaa, Ja metsä soitteli meille, soitteli meille.

2. Mä tunnen polkuja paljonkin, Jo kesän karjaani paimensin, En eksynyt konsaan vielä. Mä tiedän ruohoiset syötömaat Ja ahorintamat marjakkaat Ja rannat siintävät siellä, siintävät siellä.

3. On armas sunnuntaiaamu tää, Se muistot mielessä herättää — Nyt toiset on kirkkotiellä. Mä etsin kirjani kontista, Sen äitivainaalta muistoks sain — Hän on jo tallella siellä, tallella siellä.

4. Nyt metsä kirkkoni olla saa, Voi täällä palvella Jumalaa, Mun urkuni kauniit soikaa, Mun kirkkoin katto on korkeella Ja yks on ystävä seurana, Hän kyllä muistavi poikaa, paimenpoikaa.

Immi Hellén.

86. Paimentytön sunnuntai.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. Ole Bull.

1. Sai aurinko taas Jo loistelemaan, Nyt rauhaisa päivä on Herran. Mä muidenkin kanss' Oi milloinka saan Taas templihin astella kerran? Kun toisella

puolen tunturin tuon Ens' silmäys aurln-
gon koittaa, Käy laaksossa kansa alttä-
rln luo Ja tornissa kellot ne soittaa.

(Suom.)

87. Paimenlaulu.

(Sirkkunen 7:s vihko)

1. Hoi, lehmlkarja, hoi, pikku lauma,
Hoi tänne, tänne, hoi! Päivä jo laski
vuorien taa, Kuulava hämy laaksohon
saa, Tähdikki, Virkku, Kaunikki, Sirkku,
Hoi, pikku lauma, hoi!

2. Hoi, lehmikarja j.n.e. Synkkä on
metsä. pitkä on tie, Aika jo täältä lähteä
lie! Tähdikki, Virkku, Kaunikki, Sirkku,
Pois kotihin jo pois!

3. Hol, lehmlkarja j.n.e. Aamusta asti
käyskelin näin, Mielin jo kotipirtille
päin, Tähdikki, Virkku, Kaunikki, Sirkku,
Hol, plkku lauma, hoi!

88. Kysymyksiä.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. E. A. Hagfors.

1. Minne käy tuulen ilmassa tie?
Minne käy tuulen ilmassa tie? Minnekkä
myrsky merien aallot viimeinkin vie?

2. ∴ Missä on pilven hautausmaa ∴?
Sanoppa, missä taivahan tähti levätä
saa?

3. ∴: Ihminen minne, minnekkä hän ∴:
Minnekkä rientää ihmisen henki, tie-
dätkö sen?

89. Tuule, tuuli, leppeämmin —

Säv. *J. Sibelius.*

1. Tuule, tuuli, leppeämmin, missä
köyhä raataa, Viluissaan tai palavissaan
kotapuita kaataa; Tuulen leyhkät, virsin
vienoin köyhää tuuditelkaa! Köyhä työst'
on uupunut, ei siedä univelkaa.

2. Laulakaa, te pienet linnut, köyhän
pihapuissa, Ilo köyhään ilmeneisi, tun-
tuis rintaluissa. Hellytelkää köyhän
mieli, sitä köyhä soisi! Köyhä on luotu
laulajaksi, köyhä laulun loisi.

3. Lemmitelkää, kukat pienet, köyhän
lasta kaitaa, Köyhän laps kun marjo-
tiellä astuu ahon laitaa. Läikkyelkää,
lahden laineet, köyhän kotaan asti, Köy-
hän sydän läikehtisi siitä sulommasti.

4. Hohda vielä hopeammalle, virran
välkkypinta! Hopealle siitä hohtuis köy-
hä-raukan rinta. Tuikkikaa, te tähdet
pienet, köyhän puoleen illoin, Köyhän
mieli maasta kohoisi ylemmäksi silloin!

A. V. Koskimies.

90. Sylvian laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. Z. Topelius.

1. Ken raikas sävel sä lienetki, Sa-
loilla, laaksoiss' mi kaiut, Ja kaukaa kor-
vesta alati Ja sinitaivaalta raiut, Mi
hiljaa tuudessa kuiskaillet, Myös aallon
kuohuissa pauhailet Ja lohdun rintaani
saatat?

2. Oi tullos tänne sä itkevä, Ma rau-
han rintaasi annan, Pois heitä huolesi
särkevä, Ma lohdun taivaasta kannan!
Oi kuinka taivas tuo kaunis on Ja kuinka
maakin on verraton! Oi tyydy lahjoihin
Herran!

Z. Topelius. (Suom.)

91. Lapsuuden ystävälle.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Sä kasvoit, neito kaunoinen, Isäsi
majassa, Kuin kukka kaunis, suloinen
Vihreellä nurmella, Kuin kukka kaunis,
suloinen Vihreellä nurmella.

2. Lapsuutes ajan hellimmän Sä leikit
kanssani, : : Ja olit paras ystävän' Ja
ainoo iloni :,:.

3. Maailma sitten vieroitti Pois meidät
toisistaan, :, Vaan sua, armas iäti, Mä
muistan ainiaan :. P. J. Hannikainen.

(Aihe kansanlaulusta.)

92. Suomen salossa.

(Suomen nuorison laulukirja)

Säv. J. Enlund.

1. Honkain keskellä mökkini seisoo
Suomeni soreassa salossa; Honkain vä-
liltä siintävä selkä Vilkkuvi koittehen
valossa. Hoi laarilaarilaa! Hoi laari-
laarilaa! Kaikuu mun suloinen Suomeni
maa!

2. Kaukana korvessa käkönen kukkuu.
Sulhonsa suloutta ylistää; Paimenten
soitanto laitumen tiellä Ääntänsä kor-
viini vilistää. :,: Hoi laarilaarilaa :,:
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa!

3. Omanpa henkeni kieltä ne puhuu
Honkain humina ja luonto muu; Itse en
sydäntäin hillitä taida, Riemusta soiko-
hon raikas suu: :,: Hol laarilaarilaa :
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa!

Yrjö Koskinen.

93. Keväällä.

(Suomen nuorison laulukirja)

Säv. G. Vennerberg.

1. Nyt on Suomen suloin aika, Nyt
sen luonto kukoistaa, Nyt sen kaikuu
laulun taika, Väinön kannel kajahtaa.
Katso, kuinka järvet hohtaa, Suomen
sulojärvet nuo! Lehtoloista sua kohtaa
Tuoksut, joita kukat luo.

2. Tarkastele, nuorukainen, Onko kaudis maa, min näät: Tuolla hoikka koi-vahainen, Täällä kuuset kukkapäät; Tuolla niitty tuoksuvainen, Sinilampi laineineen. Täällä metsä laulavainen, Jylhät vuoret rotkoineen.

3. Lehto loistaa, linnut laulaa Linnun kielen suloisin, Suomalainen myöskin laulaa Suomen kielen kotoisin. Nyt on Suomen suloin aika, Nyt sen luonto ku-koistaa, Nyt sen kaiku laulun taika, Väinön kannel kajahtaa.

4. Nyt on sunkin suloin aikas: Sull' on voimat nuoruuden, Sull' on sulo lemmen taikas, Lempi suuri Suomehen. Toimeen siksi kaikin voimin, Työsi maalles omista! Lempi vahva töin ja toimin Paljon, paljon aikaan saa.

Irene Mendelin.

94. Laulajain marssi.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. O. Merikanto.

1. On volma, mi mielet nuorentaa, Elon sointuna on joka aika, Ilopäiviä ihmlsen kirkastaa, Luo huoliin hohdetta rauhaisaa; Se on laulun tenhoisa taika.

2. Se sielusi pohjalta ilmi tuo. Siellä piillyt mit' on ihaninta; Näköpiirin se hengelle suuren luo. Sen selvään tuntea meidän suo, Mitä toivoo sykkivä rinta.

3. Me laulusta mielen myrskyisen Sekasortohon sointua saamme. Sulotuntehet turvissa kukkii sen: Niin lempi, kaipaus kauneuden, Syvä rakkaus syntymämaamme!

Alpo Noponen.

95. Lähteellä.

(Vallstuksen lauluklrja.)

Säv. *F. A. Ehrström.*

1. Sun kalvohos mä katselen, Sä lähde päilyvä, Ja näen kuinka vaihdellen Siell' liikkuu pilviä.

2. Tuoss' yksi on niin loistossaan Kuin ruusu kaunoinen, Mutt' hetkisen se vilpyi vaan Ja riensi eellehen.

3. Ja tuoll' on toinen kirkkaampi, Kas, kuink' on välkkyvä! Ah, yhtä joutuin siirtyvi Se myöskin tiehensä.

4. Mä näitä nähden aattelen Mun omaa sieluain: Kuink' usein pilvi kulmainen Noin senkin jätti vain!

J. L. Runeberg. (Suom. P. J. Hannikainen.)

96. Tähtilaulu.

(Suomen nuorlson lauluklrja.)

Säv. *K. E. Sjögren.*

1. Tähtöset loistaa, Tietäni valaisevat; Tähtöset toista Eloa ilmaisevat.

2. Lentää ken voisi Juuri kuin lintunen tuo, Mieluista oisi Kohota tähtien luo.

3. Laulelen sentään, Vaikk' olen van-
kina maan, Laulu kun lentää Tähtien
asuntolaan.

4. Laulu ja soitto Puhtaampi tähdissä
lie, — Suuri on voitto, Luoja kun sinne
mun vie.

E. Tegnér. (Suom. Olli Vuorinen.)

97. Tähti.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. K. Collan.

1. Tähti tuikkiva taivahan Yötä kat-
sovi maailman; Soihtu siintävän hol-
viston, Tähti kirkas ja tahraton, Miksi
rintasi jäätä on, Miksi rintasi, Miksi rin-
tasi jäätä on?

2. Ihmisrintahan huokaavaan Et suo
lohtua konsanaan: Vailla lempeä ainian
Katsot kannelta taivahan Tuskaa, rie-
mua maailman.

3. Ellet, ylpeä tähtönen, Loistais lin-
nassa ilmojen, Ehkä voisit sä vapaana
Suoda, nauttia onnea, Mutta kylmänä
kuljet sa.

L. Stenbäck. (Suom.)

97. Laula!

(Kansakouluun laulukirja.)

Säv. Fr. Silcher.

1. Laula, kun sull' iloineen Nuoruus au-
keaapi! Sydäimestä sydämeen Laulun
voima saapi. Laulelosi nuoruuden Kerran
syksys joutuen Taasen soivat sulle, taa-
sen soivat sulle.

2. Pääsi painuu, harmenee, Vanhuus joutuu sullen. Elos virta hiljenee Ikäs illan tullen. Silloin sävel muinoinen Mie-lehesi uudelleen Tuopi kevätaikas, tuopi kevätaikas.

Suom.

99. Lemminkäisen äiti.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Tuima on tuuli ja pimeä on taivo, Suuri on ulapalla aaltojen raivo, Lahti on tyyni ja selkeä vaan. Kussa mun kotkani kulkeekaan?

2. Joudu jo kotihin ja lentosi heitä! Taikka jo ajeletkin aaltojen teitä, Poikani pieni ja hentoinen. Lahti on tyyni ja rauhainen.

3. Ulkona ulapalla myrskyt ne pauhaa, Täällä on lämmintä ja täällä on lauhaa, Lahti on tyyni ja selkeä vaan. Laske jo lahtesi valkamaan!

Eino Leino.

100. Lemminkäisen laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *J. Ala-Salo.*

1. Ei lampea välkkynyt rauhaisaa Mun kotini ikkunan alla, Vaan koskipa vaah-tosi vallaton — Siit' aina on rintani rau-haton Kuin aallolla taistelevalla, Kuin aallolla taistelevalla, Kuin aallolla tais-televalla.

2. Ei vakainen huo'unta hongikon,
Vaan lietopa lehtojen helke Mun heijaili
lapsuen kehtohon — Siit' aina mun mie-
leni lieto on :: Kuin tuulessa lehtien
välke :,:.

3. Ja en lepovuonna mä syntynyt, Vaan
sota oli ankara silloin; Sen pauhussa
viettelin vuosia — Siit' ain' ilotyöni on
taistella :,:, Kun on sota myrskyisä mil-
loin :,:.

4. Näin kuohun mä aikani koskena Ja
lemminpä lietona hetken; Ma taistelen
— toivonpa voittoa, Kun armahan äiti-
ni helmassa :: Olen päättänyt melskel-
sen retken : :.

J. H. Erkkö.

101. Ruusu.

Suomal. kansanlaulu.

1. Yksi ruusu on kasvanut laaksossa,
Joka kauniisti kukoistaa, Yksi kulkija-
poika on nähnyt sen, Eikä voi sitä unhot-
taa, Yksi kulkijapoika on nähnyt sen,
Eikä voi sitä unhottaa.

2. Ja sen olisi kyllä hän poiminut Ja
sen pistänyt povelleen, :,: Mutta köy-
hänä ei ole tohtinut, Vaan on jättänyt
palkoilleen : :.

Kaarle Krohn. (Aihe kansanlaulusta.)

102. Joutsen.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *A. Ehrström.*

1. Halk' illan ruskon auermaan Käy lento joutsenen. Se laskee virran hopeaan Ja soutaa laulellen.

2. Se laulol: "Auvo taivainen On armas Suomenmaa, Sen päivä mennä levollen Yökaudet unhoittaa.

3. Ja varjon siellä runsahan Luo koi-vut tuuheat, On kultaa peili lahdelman Ja aallot vilppahat.

4. Sen onpi onni kallehin, Ken siellä rakastaa; Sielt' onpi usko syntyisin, Se sinne kaihoaa."

J. L. Runeberg. (Suom. Yrjö Veljola.)

103. Jos voisin!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *H. v. Heideman.*

1. Jos voisin laulaa kuin lintu voi, Jos sois mun äänen' kuin leivon soi, Niin kullallein minä laulaisin Ja murheet mielestäns' poistaisin, Niin kullallein minä laulaisin Ja murheet mielestäns' poistaisin.

2. Jos voisin lentää kuin lintunen Ja matkustella halk' ilmojen, :, Niin luokse kultani lentäisin, Sen silmlst' kyynetlet pyyhkisin : :.

3. Jos voisin vielä kuin lintunen Ma pesän laatia korpehen, :, Niin sinne kultani saattaisin — Maailman myrskyiltä salaisin : :.

4. Vaan en voi laulaa kuln lintu vol,
Ei soi mun äänen, kuin leivon soi. :,: En
voi ma lentää halk' ilmojen, En pesää
laatia korpehen : :

H. v. Heideman.

104. Ilta.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. C. H. Rink.

1. Joudu, ilta kaunis, Tyyni meille tuo,
Loppu päivän töille, Lepo, rauha suo!

2. Asettele aallot Lammen läikkyvän,
Ett' taas kuvastaisi Saaren viherjän.

3. Lampi läikkyväinen Mielein myöskin
on, Päivän hälinässä Raukka rauhaton.

4. Vaan kun joudut, ilta, Häly viihtyvi,
Näen ainoasti Kuvan kultani.

Suonio.

105. Tuonne taakse metsämaan!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansävr

1. Tuonne taakse metsämaan Sydä-
menl halaa, Siell' on mieli ainiaan, Sinne
toivon salaa: :,: Siellä metsämökissä On
kaunis kultaseni :,:.

2. Vaikka polku pitkä on Kivinen ja
kaita, Korpi kolkko, valoton, Ei se mitään
haittaa: Kullan muoto muistossa On
tiekin hauska aivan, Kullan ääntä kuul-
lessa Jo unhottaapi vaivan.

Suomal. kansanlaulu.

106. Luostarin kellot ne soivat.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *E. Bøgh.*

1. Ja lumi se peitti maan avaran, Ja luostarin kuorissa veisatahan. Ovat luostarin ruusut oivat. Ja ritari kannettiin taistelusta. Hän haavoissaan oli niin kalpeana. Kuule! luostarin kellot ne soivat, ne soivat.

2. Jäi luostariin ritari hurmehinen, Ja nunna sai hoidella haavoja sen. Ovat luostarin ruusut oivat. Hän valvoili, lohduutti, rukoeli, Mut katkerat kyyneleet hän salasi. Kuule! luostarin kellot ne soivat, ne soivat.

3. Kun kevät sai linnut laulamahan, Se nosti myös ritarin satulahan. Ovat luostarin ruusut oivat. Hän riemulla riensi pois etelähän, Mut nunna jäi kamioon ikävähän. Kuule! luostarin kellot soivat, ne soivat.

4. Kun kukkia riisteli syksyiset säät, Ol' linnassa uljaassa ritarin häät. Ovat luostarin ruusut oivat. Mut nunna? — Hän viimeiset seppeleeks loi Ja riemuisan morsion päähän sen toi. Kuule! luostarin kellot ne soivat, ne soivat.

(Alkuaan tanskalainen.)

107. Kesäilta.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Ol' kaunis kesäilta, Kun laaksossa kävelin, Siell' kohtasin tytön, Jot' aina muistelen, Siell' kohtasin tytön, Jot' aina muistelen.

2. Hän kanteloä soitti Ja laulun lauleli, Se tunteheni voitti, Ja heltyi syömeni, Se tunteheni voitti, Ja heltyi syömeni.

Suomal. kansanlaulu.

108. Kevätsointuja.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. P. J. Hannikainen.

1. Taas leivoset ilmassa leikkiä lyö, Kevätvirsiä viidakko kaikaa, Suli hanget ja nousi jo kukkien vyö, Sinilaine jo lyö ja jo valkeni yö, Nyt on toivoon ja lempeen aikaa, Nyt on toivoon ja lempeen aikaa.

2. Nyt rinnass' on lämpö, mi murtavi jään, Joka huokuili henkeä hallan, Ja se vaativi voittoa kirkkahan sään, Elon onnea laulaa se enteillään, Kevättunteille tuottavi vallan, Kevättunteille tuottavi vallan.

3. Nyt tunnen kuin sieluni siivet sais, Ja ma leivona nousta voisin, Ja mun tahtoni talvesta ponnahtais, Ja mun riemunni oikean kaiun sais, Ja ma oikea laulaja oisin, Ja ma oikea laulaja oisin!

Larin Kyösti.

109. Onnelliset.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Jo valkenee kaukainen ranta Ja koillisest' aurinko nousee, Ja auteret kii-rehtii pois, Kun pohjolan palkeet käyvät, Kun mennyt on yö, Kun kimmeltää ke-säinen aamu Ja linnut ne laulelee.

2. Mä kiireelle korkean vuoren Nyt tulessa raikkahass' astun, Mun toivoni aamuisen koin, Mun kultani kohtaan siellä, Kun mennyt on yö, Kun kimmeltää kesäinen aamu Ja linnut ne laulelee.

3. Täss' impeni kanssa mä seison Ja kiharat tulessa liehuu, Ja laaksojen hyminä soi Kuin iäisen lemmen ääni, Kun mennyt on yö, Kun kimmeltää kesäinen aamu Ja linnut ne laulelee.

Aleksis Kivi.

110. Oma tupa.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Sinisen järven rannalla On tupa, pieni tupa, Mua kultani sinne on kutsunut, Kun hällä on siihen lupa.

2. Sinisen järven rannalla On tilkku, pellon pala, Siinä se leipä lainehtii, Ja aallosta nousee kala.

3. Se pelto on pieni ja tupanen Kuin
pienen linnun pesä, Mut missä voi viih-
tyä rakkaus, On talvikin siellä kesä.

J. H. Erkkö.

111. Juokse, porosein!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Juokse porosein, Poikki vuoret, maat!
Seista, syödä saat Majall' impyen; Siellä
verraton Sammalaarre on, Siellä verra-
ton Sammalaarre on!

2. Päiv' on lyhyinen, Mutta pitkä tie;
Laulaissan' nyt vie Matka joutuen!
:,: Tääll' on sudet vaan Usva-majois-
saan :,:!

3. Jos mä lentäisin Niinkuin kotka tuo,
Kultapilven luo, Ehkä näkisin : : Silmät
lemmityn, Huulten hymyilyn :,:.

4. Sydämeni sä Kohta kiedolt niin
Lemmen pauloihin, Etten selviä: : Ve-
dät totta kuin Koski innostuin :,:.

5. Sinut nähtyän Suurest' ikävöin,
Aina päivin, öin Mietin mielessän: :,:
On se onni vaan, Kun sun omaks
saan :,:.

6. Vaikka kätkeisit Laaksoon klven
taa, Taikka porolla Metsään rientäisit:
:,: Kivet, hongat ois Tieltäin käypä
pois :,:!

F. M. Franzén. (Suom. Olli Vuorinen.)

112. Heilu, keinuni, korkealle!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Heilu, keinuni, korkealle, Nythän on juhannusilta, Mesimarja paistaa ja tuomi tuoksuu Ja kuulas on taivahan silta.

2. Heilu, keinuni, korkealle, Linnut ne laulavat häitä, Minä olen nuori kuin päivän kukka, En muistele suruja näitä.

3. Heilu, keinuni, korkealle, Rintani riemuja laulan, Kedon helyt kullalle kuisien poimin Ja solmin sen vehreän paulan.

Larin Kyösti.

113. Puutarhurin laulu.

(Lauluja plenokaisille.)

Säv. *Erkki Melartin.*

1. Olen oiva tarhuri, Mull' on sarka pieni, Sitä hoidan alati, Sinne kulkee tieni. Omenaiset oksiltaan, Viinimarjat poimin vaan, Mansikankin mehukkaan Herkukseni noudan.

2. Keittiöhön kaalinpäät Suuren suuret kannan. Kurkut, nauriit, räätikkäät Aidin talteen annan. Porkkanaiset kellerivät, Piparjuuret kitkerät, Pavut, herneet viherjät Talvivaroiks' korjaan.

3. Kukkaseni armaimmat Tuoksuu aamuin, illoin. Kiitoksensa parhaimmat Lausuu mulle silloin Tuhatkaunot, daalijat, Keisarkruunut, neilikat, Ruusut, kellot, resedat, Orvonkukka vieno.

(Näytelm. "Prinsessa Ruusunen". Muk. *M. K.*)

POHJOISMAIDEN EMÄNTÄLIITTOON KUULUVAIN MAIDEN KANSALLIS- LAULUT.

114. Norska folksången.

1. Ja, vi elsker dette landet, Som det stiger frem Furet, vejrbidt over vandet
Med de tusend hjem, Elsker, elsker det og tænker På vor far og mor :,: Og den saganat, som sænker Drömme på vor jord :,:.

2. Norske mand i hus og hytte Tak din store Gud; Landet ville han beskytte, Skönt det mörkt så ud. Alt hvad fædrene har kæmpet, Mödrene har grædt, :,: Har den Herre stille læmpet, Så vi vandt vor ret :,:.

3. Ja, vi elsker dette landet, Som det stiger frem Furet, vejrbidt over vandet
Med de tusend hjem. Og som fædres kamp har hævet Det af nød til sejr, :,: Også vi, når det blir krævet, For dets fred slår lejr :

Björnson.

115. Danska Folksången.

1. Der er et yndigt land, Det står med brede bøge, :,: Nær salten Østerstrand :,:
Det bugter sig i bakke, dal, Det hedder gamle Danmark, : : Og det er Frejas sal : :.

2. Der sad i fordums tid De harniskklædte kæmper, :: Udhvilede fra strid ::; Så drog de frem til fjenders mæn: Nu hvile deres bene : · Bag højens bavgasten ::.

3. Det land endnu er skönt, Ti blå sig søen bælder, :: Og løvet står så grønt ::; Og ædle kvinder, skønne mø'r Og mænd og raske svende : · Bebor de Danskes ør : ·

116. Svenska Folksången.

1. Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord, Du tysta, du glädjrika sköna! Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord, :: Din sol, din himmel, dina ängder gröna ::!

2. Du tronar på minnen från fornstora dar, Då ärat ditt namn flög över jorden. Jag vet, att du är och du blir, vad du var. :: Ack, jag vill leva, jag vill dö i Norden ::!

R. Dybeck.

AAKKOSELLINEN LUETTELO.

	N:o
Arvon mekin ansaitsemme	84
Ei lampea läikkynyt rauhaisaa	100
Halk'illan ruskon auermaan	102
Heilu keinunl korkealle	112
Helky laulu Auran rantain	52
Herraa hyvää kilttäkää	6
Herra taivahan	28
Hol lehmikarja, hol plkku lauma	87
Honkain keskellä mökklnl seisoo	92
Hyvästi laaksot, vuoret	62
Ja luml se pelttl maan avaran	106
Jo joutul armas aika	7
Joka aamu on armo uus'	18
Jo Karjalan kunnallla lehtil puu	48
Jonk' on turva Jumalassa	23
Jos sydän sulla puhdas ori	57
Jos voisln laulaa kuln lintu vol	103
Joudu lltä kaunls	104
Jouluyö, juhlayö	31
Jo valkenee kaukainen ranta	109
Jumala ompi linnamme	1
Juokse poroseln	111
Jäl tolset aamulla nukkumaan	85
Kas Suomenlahdella hyrskyt	41
Ken ralkas sävel sä llenetkin	90

	N:o
Kiitos sulle, Jumalani	16
Kotiseutu kullan kallis	61
Kun maass' on hanki, ja järvet jäässä	33
Kun nuoruuden aika on ruusuinen	26
Kun päivän valta voiton saa	64
Kuule kuinka soitto kaikuu ..	37
Kuulkaa korpeimme kuiskintaa	77
Käsvarteni mun on tarmokas	76
Käy joukkohon ystävä, vieraskin	80
Käy yrttitarhasta polku	9
Laps' Suomen, älä vaihda pois	55
Laula, kun sull' iloineen nuoruus aukeaapi .	98
Maa on niin kaunis	32
Maa ponteva Pohjolan äärillä on	49
Mahtavasti, voimakkaasti	58
Ma olen talonpoika vaan	75
Marttojen laulun nyt laulamme tässä	66
Me Karjalan lapsia laulavia	47
Me saimme suuren Hämeenmaan	43
Minne käy tuulen ilmassa tle	88
Missä maat on malnlommat	51
Mua slipeis suojaan kätke	21
Mull' laakson llepehellä	72
Mun kanteleenl kauniimmin	27
Mun muistuu mieleheni nyt	50
Mun ota käten' Herra	13
Mä aina aatteln rientelen	67
Mä Jeesuksesta laulan	22
Mä kynnän, kylvän peltoni	74
Männikkömetsät ja rantojen raldat	45

	N:o
Mä oksalla ylimmällä	59
No onko tullut kesä	34
Nouse, riennä Suomenkleli	38
Nouse tuonne kunnahille	56
Nyt on Suomen suloin aika	93
Nyt ylös sieluni	10
Oi Herra, jos mä matkamies maan	19
Oi Herra, siunaa Suomen kansa	3
Oi jos oislt, sydämenl	83
Oi Keski-Suomi kultainen	44
Oi kuningasten kuningas	4
Oi maamme Suomi, synnyinmaa	35
Oi muistatko vielä sen virren	68
Oi, terve Pohjola	54
Olen oiva tarhuri, mull' on tarha pleni	113
Olet maamme armahin, Suomenmaa	40
Ole vähässä tyytyen uskollinen	15
Ol' kaunis kesältä	107
On aate pyhä ja kallis	82
On koti, jossa ikllaulu soipi	14
On mulle Suomi suloisin	42
On nuoruus aika toukojen	25
On voima, mi mielet nuorentaa	94
Penkoilin peltoa aamusta asti	78
Plum, paum, kehto heilahtaa	69
Päivä kun paistaa pirttihin pieneen	63
Päivä paistaa kankahalla	70
Pyhäaamun rauha hiljaa huokuilee	17
Rakkaalla isänmaallamme	2
Riennä riemuin eespäin vaan	30
Sai aurinko taas jo loistelemaan	86

	N:o
Silmät avaan aamusella	73
Sinisen järven rannalla	110
Sol kiitokseksi Luojan	29
Suloisessa Suomessamme	46
Sun haltuus rakas isäni	8
Sun kalvohos mä katselen	95
Sä kasvoit neito kaunoinen	91
Taas leivoset ilmassa leikkiä lyö	108
Taas slunattu päivä nyt nousepi	5
Terveppä tultua ystävä tänne	65
Terve ystävä sä	81
Tledän paikan armahan	60
Tuhanten rantain partahilla	53
Tuima on tuull ja pimeä on talvas	99
Tule luokseni, Herra Jeesus	11
Tuonne taakse metsämaan	105
Tuule tuull leppeämmiin	89
Työ Suomen hyväks' uhratkaamme	39
Tähti tuikkiva talvahan	97
Tähtöset loistaa	96
Täällä pohjantähden alla on nyt	24
Valkeus jälkeen synkeyden	20
Varjele, vakainen Luoja	36
Voimmekohan tulla yhteen	12
Yksi ruusu on kasvanut laaksossa	101
Ylös nuorten parvi sankka	79
Älä ltke ältini	71

LIITE.

Danska folksången	115
Norska	114
Svenska	116

